

Kadernota 2018

Het college biedt de verantwoording voor afgelopen jaar, de voortgang van dit jaar en de kaders voor haar laatste begroting.

Opvallend is dat we weer geld overhouden in 2016, we zien in 2017 na 1 kwartaal een vergelijkbaar beeld, en de valt de meicirculaire valt heel gunstig uit. Tekenend dat er ruimte is voor kwaliteitskeuzes wat ons betreft.

De kadernota 2018 nu voorzitter. Wat wij nu voor ons zien is een financieel gedreven kadernota, voortkabbelend op eerdere jaren, behoudend, zonder echte vernieuwing.

GRIJS, voorzitter.. dat is de kleur waar dit aan doet denken.

Wij gaan toch liever voor meer **ROOD**. Meer vanuit mensen, meer kwaliteit. Wij hebben de kadernota beoordeeld vanuit twee uitgangspunten;

1. zorgt het college goed voor onze inwoners
2. kan je goed in de waard blijven wonen

Goede zorg voor de inwoners

Goed zorgen voor de inwoners betekent in ogen van de PvdA dat de inwoners goede zorg, ondersteuning en dienstverlening krijgen. Helaas missen we daar gerichte aanpak op. Ja, er is veel onderzocht.

Het minimabeleid is versoerd, er is nog steeds geen echt integrale beoordeling bij hul- en ondersteuningsvragen. Huisartsen voelen zich nog steeds niet betrokken, welzijnsstichtingen lijken niet echt gewaardeerd, het onderwijs werkt nog steeds grotendeels los van jeugdhulp en het is maar de vraag of mantelzorgers die pas wel echt als waardering zien. En inwoners die bij SoZa aankloppen zijn nog steeds bang. Bang, voorzitter. Dat kan je als college toch niet op je geweten hebben!

Wij verwachten dat het college echt aan de slag gaat om huisartsen, onderwijs en welzijnsstichtingen als gerespecteerde partners binnen het sociaal domein te krijgen. En we verwachten ook dat SoZa niet alleen qua communicatie, maar zeker ook qua houding en integraliteit verbeterlagen maakt. Onze inwoners verdienen kwaliteit en respect.

Heel concreet willen wij, voor dit laatste jaar, een paar zaken expliciet voor het voetlicht brengen.

Ten eerste. Welzijnsstichtingen moeten als serieuze partner ook serieus betaald worden.

We leunen op deze stichtingen, ze voeren veel voor de gemeente belangrijke taken uit. Onzinnig om deze centrale partners te beknotten. En ongeloofwaardig om steeds meer taken onbetaald op schouders van vrijwilligers te willen leggen. Deskundigheid en betrokkenheid hebben gewoon een prijs. Vandaar een motie. We roepen het college op om goede meerjarenafspraken met hen te maken.

En een tweede. Voelen mantelzorgers zich nu gewaardeerd en zijn er genoeg vrijwilligers?

Vrijwilligers, en specifiek mantelzorgers zijn onmisbaar. Juist om zwaardere zorg te voorkomen is van belang dat zij zich gewaardeerd en gezien voelen. We hebben ze nodig, naast een goed professioneel netwerk, helemaal omdat we een vergrijzende bevolking

hebben. Met de mantelzorgpas wilde het college het bereik vergroten, naar 1.200 in 2017. Met ondersteuningsmaatregelen wilde het college de vrijwilligers ontzorgen. Waar staan we nu? Wordt de pas gewaardeerd? Is het bereik vergroot? Heeft het college beeld dat het aantal vrijwilligers stijgt?

Als derde, voorzitter, ondersteun dat iedereen kan meedoen. Oók mensen met een minimuminkomen. Bijstand is geen strafmaatregel maar een bittere noodzaak. Wat de PvdA betreft wordt de leeftijdsdiscriminatie in de regeling maatschappelijke activiteiten opgeheven, en wordt de reikwijdte van de individuele inkomenstoelage verbreed. Wij zullen deze zaken zeker hooghouden bij de bespreking van het minimabeleid in het najaar of bij de begroting. Goed te lezen dat er extra budget voorzien wordt voor sport en cultuurfonds. Wij lezen dat daar goed gebruik van gemaakt wordt en zien ook dat er nog vergroting van bereik mogelijk is.

Als vierde, doorontwikkeling van wijkgerichte, kerngerichte aanpak. Er is een kernvisie opgesteld. Maar waarom de inwoners van de kernen niet een meer formele status. Actief betrekken, via kernraden, dorpsraden.. geef het een naam. En wat te denken van kernenwethouders. Die zich specifiek hard maken voor de vraagstukken in die kern. rechtstreeks benaderbaar, kleinere kloof tussen inwoner en bestuurder. Wat ons betreft ook met een eigen vrij besteedbaar kernenbudget. Boter bij de vis.

Als laatste, geld voor het verminderen van Kinderarmoede moet daar ook voor bestemd worden en blijven. In 2017 ontvingen we hiervoor 175.000 als specifieke doeluitkering. We hebben de wethouder horen toelichten dat de resultaten verwerkt zijn in de evaluatie van het Minimabeleid. Maar het geld staat er nog. Onbested. Dat moet voor dit doel besteed worden en dus beschikbaar blijven. de 175.000 in 2017 willen wij herkenbaar terugzien in de verantwoording en voortgang van 2017.

Goed wonen in de Krimpenerwaard

Als tweede, is het goed wonen in de Krimpenerwaard?

Om ergens goed te wonen zijn de juiste woningen, goede banen, fijne scholen en voldoende voorzieningen nodig.

We hebben ingestemd met de bouw van 3.000 extra woningen. Verdere duidelijkheid komt bij de uitwerkingen. Wat gaan we wat bouwen, hoe duurzaam wordt het en tegen welke prijs. Wat ons betreft, voorzitter, bouwen en investeren om de kernen vitaal te houden, en bereikbaar. En durf te kiezen voor betaalbaar bouwen. Daag corporaties en ontwikkelaars daar ook toe uit.

Laten we geen dure nieuwe locaties op slappe bodem ontwikkelen. Maar kiezen voor inbreiden, innovatie en omvormen van bestaande gebouwen. En waarom nog investeren in gasaansluitingen als gas eigenlijk old-school is. Het manifest gasloos bouwen zou meer moeten zijn dan mooie woorden. Daar komen we later op de avond nog op terug.

Voor wat betreft werkgelegenheid, Banen maken we niet zelf. Maar misschien kunnen we de arbeidsintensieven bedrijven wel verlokken om hierheen te komen. Praat met omliggende gemeenten. Bedrijven met werkgelegenheid zijn van harte welkom. En tegelijkertijd zou het goed zijn om met lokale bedrijven en werkgevers een lokale ambitie te bepalen. Welk aantal banen, ervaringsplaatsen of stages kunnen ze bieden voor hun Waard. Voor onze mensen. Voor onze jongeren. Werk is belangrijk. Daarin ligt een duidelijk gezamenlijke taak met ondernemers. Durf ervoor te gaan... iedereen doet mee! Zet die stip op de horizon...

Onderwijs, we hebben een breed aanbod. Nog wel. Maar met de ontgroening en vergrijzing wordt het leerlingaantal kleiner. Er móet echter altijd een openbare basisschool in de buurt kunnen zijn. En de school moet ruimte hebben om goed in te spelen op de nieuwe taken die ze hebben. Zowel in zorg als via het nieuwe leren. Daar zijn keuzes voor nodig. Van schoolbesturen en van de gemeente. Bijvoorbeeld door te kiezen voor Multi Functionele Kindcentra waar onderwijs, zorg en andere zaken rondom opvoeding en kind bij elkaar komen.

En de voorsprong die de voortgezet onderwijs scholen hebben bij de aansluiting met het bedrijfsleven moeten we helpen verstevigen. Of liever nog, helpen uitbreiden. De Krimpenerwaard als kernpunt voor vakonderwijs en familiebedrijven. Als creatief innovatieve gemeente.

En als laatste de voorzieningen. We hebben veel verenigingen en organisaties die met veel vrijwilligers voor veel mensen iets betekenen. Veel.. en veel waardering daarvoor. Maar echt veel veranderd lijkt er niet te zijn. De regels zijn geharmoniseerd. Maar nieuwe initiatieven zijn niet gestart. De raad wil dat de “algemene voorzieningen” een grotere rol krijgen vanuit het voorkomen van eenzaamheid, elkaar ontmoeten en verbinden van inwonersgroepen. Juíst met een vergrijzende bevolking van belang! En er is nu al twee jaar veel geld over in het sociaal domein. Dat had prima gebruikt kunnen worden om met de vele verenigingen, nieuwe initiatieven te starten. Om dit sociaal kapitaal te versterken Het college en de raad koos anders.

Afsluitend

Voorzitter, wat ons betreft maakt dit college haar werk af. Grijs, zoals we het noemden.

Qua visie en richting vestigen wij de hoop op een nieuw college.

Een college dat echt werk maakt van preventie en lokaal nieuwe vormen van zorg en steun. Dat de jeugd stimuleert, de ouderen helpt en eenzaamheid voorkomt. Dat bereid is om welvaart te delen en ruimhartiger minima en dat mensen met schulden helpt. Dat werk maakt van goedkoop bouwen, en duurzaam wonen. Dat strijdt tegen bodemdaling, ook als dat agrarisch niet wenselijk is. Een college dat investeert in voorzieningen en lokale werkgelegenheid. Een college dat geen reclame maakt voor zondagsrust maar openstaat voor een bruisende samenleving.

Kortom, een sociaal gedreven college.